

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720201557
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720201557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti súdu o mal. R. a R., bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W., pracovisko W., deti rodičov, matky J. a otca R., o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. októbra 2020, č. k. 11P/18/2020-79, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že vyživovaciu povinnosť otca k maloletej R. R., nar. XX.XX.XXXX, zvyšuje zo sumy 100,- EUR mesačne na sumu 130,- EUR mesačne, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky s účinnosťou od 01.09.2020.

Návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému R. R., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a . Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. júna 2019 č.k. 3P/29/2019-28 v časti o výživnom.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 13. októbra 2020, č. k. 11P/18/2020-79 súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej R. R., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100,- EUR mesačne na sumu 150,- EUR mesačne, a k maloletému R. R., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 80,- EUR mesačne na sumu 120,- EUR mesačne, ktoré zvýšené výživné uložil otcovi platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc od 01.09.2020. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 3P/29/2019-28 zo dňa 13.06.2019 v časti o výživnom pre maloleté deti. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 3P 29/2019-28 zo dňa 13.06.2019 súd rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí a schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli maloleté deti na čas po rozvoде zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich zastupuje a spravuje majetok v bežných veciach a zároveň sa otec zaviazal prispievať na výživu mal. R. 100,- EUR mesačne a R. 80,- EUR mesačne. Maloletá dcéra je v súčasnosti žiačkou 2. ročníka základnej školy, pričom v čase posledného rozhodovania ešte nebola žiačkou a rovnako maloletý syn začal navštevovať materskú školu. Matka je v súčasnosti riadne zamestnaná s priemerným mesačným príjmom približne 1.100,- EUR. Otec bol v čase posledného rozhodovania súdu o úprave výživného nezamestnaný, v danom čase poberal dávku v nezamestnanosti približne vo výške 700,- EUR. V súčasnosti otec vykonáva podnikateľskú činnosť od novembra 2019, pričom súdu predložil daňové priznanie za rok 2019, z ktorého vyplýva, že výdavky otca na začiatku podnikateľskej činnosti presahujú príjmy. Za rok 2020 otec predložil faktúry, z ktorých vyplýva, že za obdobie od januára do augusta 2020 dosiahol príjmy v sume 6.635,- EUR, pričom ako výšku vynaložených výdavkov za totožné

obdobie uviedol sumu 1.863,47 EUR. Z výsluchu otca maloletých je tiež zrejmé, že disponuje finančnou sumou vo výške 60.000,- EUR. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že pomery maloletých detí ako aj ich rodičov sa od ostatnej úpravy výživného výrazne zmenili, a to aj s poukazom na to, že súčasná výška výživného pre mal. R. 100,- EUR mesačne a R. 80,- EUR mesačne je zo strany otca jednoznačne nepostačujúca. Okrem toho súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že otec má úspory, z ktorých časť investoval do podnikania, no zostala mu časť úspor v sume 60.000,- EUR.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmenil rozsudok tak, že návrh matky zamietne. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietka otca smerovala k tomu, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia s týmto nevysporiadal s rozsudkom vo veci sp.zn. 3P 51/2019. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 15.11.2019. Súd v tomto konaní návrh matky na zvýšenie výživného zamietol s tým, že nedošlo k žiadnej zmene na strane matky, na strane otca, ani na strane maloletých detí. Od právoplatnosti tohto rozsudku za necelých 10 mesiacov podľa jeho názoru nedošlo na strane detí k takej zmene, aby odôvodňovala zvýšenie výživného pre R. o 50 % a R. tiež o 50 %. Poukazoval, že v konaní 3P 51/2019 súd uviedol, že výplatu z BSM nie je možné zarátať ako finančné prostriedky, z ktorých by mal otec platiť výživné, keď na druhej strane matka získala nehnuteľnosť v hodnote cca 400.000,- EUR.

3. Matka navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že otec podniká ako živnostník a z predložených faktúr z jeho činnosti vidieť, že jeho príjem sa zmenil. Ona platí mesačne 41,- EUR za elektriku, 36,37 EUR B. C., spláca mesačne úver po 700,94 EUR, synovi R. platí škôlku 88,- EUR a dcére R. krúžok vo výške 150,- EUR. Ďalej má výdavky spojené s vykurovaním domu vo výške 1.100,- EUR/ročne. Syn R. chodí na logopédiu, kde platí 5,- EUR mesačne. Poukazovala, že otec si zakúpil nový automobil a tvrdí, že ho potrebuje pri podnikaní. Otec deťom nekúpil nič na ošatenie a obutie, celú ich výbavu zabezpečuje výlučne sama. Je pravdou, že vlastní rodinný dom, avšak sa zadlžila v súvislosti s vyplácaním otca z BSM. Toto všetko by nezvládala, keby jej finančne, materiálne a aj prácou nepomáhali rodičia.

4. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletých detí, ktoré sú fyzicky staršie, vyspelejšie a náklady so zabezpečovaním ich potrieb sú podstatne vyššie.

5. Otec vyjadrenie matky označil za zavádzajúce, nepravdivé. Namietal, že zabudla uviesť, že je spoločne s rodičmi spolumahateľkou aj konateľkou W., pričom v konaní sp.zn. 3P 51/2019 bol zistený jej skutočný príjem. Príjem, ktorý predložila do konania, označil za fiktívny, pretože by si nebola zobrala úver v rozsahu 200.000,- EUR. V dôsledku Covid-19 bola dcéra na krúžku, o ktorom matka tvrdí, že platí 150,00 EUR mesačne, len trikrát. Deťom pravidelne kupuje, čo potrebujú, nedávno im obom zakúpil zateplené topánky, bundy a iné veci. Od mesiaca november, december 2020 a január 2021 si podal žiadosť o poskytnutie finančného príspevku pre SZČO z dôvodu nulového príjmu. Matka podľa neho žije nadštandardný život, nosí luxusné oblečenie, kozmetiku, viackrát do týždňa navštevuje svojho priateľa v V.. Pokiaľ tvrdí, že si kúpil nové auto, toto má 6 rokov, v ňom vozí deti, nevlastní žiadny iný majetok a výplata z BSM je len zlomkom hodnoty, ktorú matke zanechal. Poukazoval, že matka podala nový návrh po uplynutí ani nie 10 mesiacov, za ktorú dobu nedošlo k žiadnej zmene.

6. Matka vyjadrenie otca označila za fabuláciu. Uviedla, že banka ju vyhodnotila ako platobne schopného klienta. Školné za škôlku platí 60,00 EUR a 28,00 EUR strava. Potvrdila, že dcéra nenavštevuje krúžok. V decembri 2020 sa s otcom osobne stretli v W. na námestí, kde vykonával pracovnú činnosť. Oblečenie si zadovážila ešte počas trvania nefunkčného manželstva. Kozmetika nie je luxusná. Potvrdila, že jej priateľ býva 103 km od bydliska, ale tohto navštevuje len raz za dva týždne. Poukazovala, že pozemok dostali darom od jej rodičov, ktorí im pomáhali finančne aj pri výstavbe domu.

7. Otec k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že s ním nesúhlasí z dôvodu, že od poslednej úpravy po termín podania návrhu uplynulo len 7 mesiacov, a preto od poslednej úpravy nedošlo k podstatnej zmene pomerov, ako tvrdí kolízny opatrovník.

8. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 o CSP z nasledovných dôvodov:

9. Odvolací súd súhlasí s argumentom otca v odvolaní. Od poslednej úpravy pomerov rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 3P/29/2019-28 zo dňa 13.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.06.2019, po podanie návrhu matky dňa 09.06.2020 uplynul len jeden rok. Medzičasom matka už raz podala návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti, a to 3 mesiace po úprave práv a povinností citovaným rozsudkom. Tento jej návrh bol rozsudkom č.k. 3P 51/2019-33 zo dňa 08.10.2019 zamietnutý z dôvodu nepreukázanej zmeny pomerov odôvodňujúcej zvýšenie rozsahu vyživovacej povinnosti.

10. Odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že na strane maloletého R. došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie výživného. Mal. R. v čase poslednej úpravy navštevoval materskú školu v W. (M.). Matka uvádzala ako náklady poplatky za materskú školu so stravou vo výške 220,- EUR mesačne. V súčasnosti R. stále navštevuje materskú školu v W. (sv. V.), a matka uvádza poplatky za škôlku i stravu spolu 88,- EUR, teda výdavky u maloletého R. v súvislosti so školou sa znížili o 132,- EUR mesačne. Matka potvrdila u R. len jeden pribudnutý výdavok a to za logopédiu 5,- EUR mesačne. V súhrne však aj tak výdavky mal. R. oproti poslednej úprave výživného klesli o 127,- EUR mesačne.

11. Otec bol v čase poslednej úpravy nezamestnaný, poberal dávku v nezamestnanosti 700,- EUR mesačne. V súčasnosti pracuje ako živnostník, za obdobie od januára do augusta 2020 dosiahol príjmy v sume 6.635,- EUR, výdavky v sume 1.863,47 EUR (zhruba 600,- EUR mesačne). Jeho preukázaný príjem je tak nižší ako v čase poslednej úpravy výživného.

12. Pokiaľ matka upozorňuje na vyrovnací podiel vyplatený otcovi ňou z ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva podľa spoločnej dohody a dožaduje sa zohľadniť ho pri stanovení výživného ako majetkovej výhody otca, potom odvolací súd poukazuje na správnu argumentáciu súdu prvej inštancie v rozsudku č.k. 3P 51/2019-33 zo dňa 08.10.2019. Samotná výplata vyrovnacieho podielu jednému z bývalých manželov na základe dohody o vyporiadaní BSM totiž nie je takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného, pretože výplata vyrovnacieho podielu nie je zmenou pomerov. Zároveň výplata vyrovnacieho podielu nie je príjmom pre toho z bývalých manželov, ktorý ju získa, t.j. tento bývalý manžel tým nenadobudol ďalší (finančný) majetok, ale len získal vo finančnom vyjadrení hodnotu toho, čo vyporiadaním BSM stráca (t.j. majetok, ktorý zároveň dostáva druhý z bývalých manželov). Uvedená situácia bola riešená v rozhodnutí Krajského súdu Hradec Králové sp. zn. 22 Co 647/99, 22Co 477/1999 podľa ktorého: „Zmenou poměrů ve smyslu § 99 odst. 1 zákona o rodině nemůže být jen skutečnost, že otcí byl vyplacen vypořádací podíl ze zaniklého společného jmění manželů.“ Citované rozhodnutie je vzhľadom na rovnaké znenie rozhodného ustanovenia § 78 ods. 1 aktuálneho zákona o rodine a § 99 ods. 1 už zrušeného zákona o rodine stále použiteľné.

13. Na peniaze, ktoré otec dostal od svojej bývalej manželky (matky) ako vyrovnací podiel zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov (resp. zrušeného podielového spoluvlastníctva), nemožno prihliadnuť. Nejedná sa totiž o majetkový prírastok, ale o finančný ekvivalent za majetok, ktorý spolu s bývalou manželkou (matkou) nadobudol za trvania manželstva. Matka oproti tomu nadobudla iné, tomu zodpovedajúce hodnoty, nehnuteľnosti v hodnote 339.623,12 EUR a zariadenie domu. Vyplatenie vyrovnacieho podielu otcovi zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov a zrušeného podielového spoluvlastníctva je teda okolnosťou, ktorá je pre určenie výživného pre maloleté dieťa bez právneho významu.

14. Matka v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti ako aj v súčasnosti pracuje v rodinnej firme W., ktorej je spoločníčkou a konateľkou. V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti vykazovala čistý príjem z pracovného pomeru v priemere 765,- EUR. V súčasnosti dosahuje príjem 1.155,17 EUR. Jej príjmová stránka sa zmenila, zvýšila. V minulosti 31.05.2019 valné zhromaždenie spoločnosti rozhodlo o rozdelení zisku medzi spoločníkov teda aj matke po 1.350,- EUR mesačne. Matka tvrdila, že peniaze nikdy fakticky nezískala. Matka poukazuje na to, že spláca úver vo výške 700,- EUR mesačne. Podľa jej tvrdenia si vzala úver z banky v sume 200.000,- EUR. Matka na otázku súdu uviedla, že polovicu

sumy z úveru si ponechala na účte a druhú polovicu investovala. V predchádzajúcom konaní sp.zn. 3P 51/2019 uviedla, že zo sumy poskytnutého úveru otcovi vyplatila vyrovnací podiel vo výške 100.000,- EUR, sumu 82.000 EUR vyplatila banke na splatenie predchádzajúceho úveru a zvyšok si ponechala na účte. Odvolací súd opäť poukazuje, že matka sa v dôsledku vyplatenia vyrovnacieho podielu otcovi z finančných prostriedkov získaných od banky stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností v hodnote 339.623,12 EUR. Významná je aj skutočnosť, že banka vyhodnotila matku pri zdokladovanom príjme ako schopnú uhrádzať mesačne splátku úveru 700,- EUR.

15. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že na strane mal. R. nastala zmena pomerov. R. v čase poslednej úpravy výživného navštevovala materskú školu, v súčasnosti je žiačkou 2. ročníka základnej školy, ktorá skutočnosť prirodzene prináša so sebou zvýšené výdavky. Matka v odvolacom konaní potvrdila, že maloletá nenavštevovala hodiny matematiky za 150,- EUR mesačne. U maloletej tak došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu, zvýšenie výživného, avšak nie v takom rozsahu, ako vyhodnotil súd prvej inštancie. Ide o obdobie dvoch rokov, ktorý čas sám o sebe neodôvodňuje zvýšenie výživného o polovicu pôvodnej sumy. Matka nepreukázala osobitné zvýšenie výdavkov maloletej R. nad bežnú mieru.

16. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd nepovažuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny.

17. Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

18. Preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že návrh matky na zvýšenie výživného pre mal. R. ako nedôvodný zamietol a vyživovaciu povinnosť otca k mal. R. zvýšil, avšak nie na sumu 150,- EUR mesačne, ale 130,- EUR mesačne, ktorú sumu považuje odvolací za primeranú preukázaným odôvodneným potrebám maloletej a schopnostiam a možnostiam povinného otca, ako aj matky. Začiatok účinnosti zvýšeného výživného posúdil rovnako ako súd prvej inštancie za dôvodný od 01.09.2020, teda od nástupu maloletej do 2. ročníka základnej školy, ktorá otázka nebola predmetom nezhody medzi rodičmi.

19. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V konaní nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by oprávňovala súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 55 CMP.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazom pohľadávky, príkazom pohľadávky z účtu v banke, príkazom iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleťého, styk s maloleťým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloleťého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloleťým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloleťého prevziať.